

tømt, at de kunde komme i Forlegenhed for deres særlige Udgifter. Fordi en Stat er eensartet for hver af de enkelte Landsdele, med Hensyn til Normen, hvorefter der skulde opkræves, kunde det, naar den skulde opkræves under Et og slyde ind i een fælles Kasse, dog virkelig være vanskeligt at sige, om Byrden af en saadan Stat derfor blev eens for de forskjellige Landsdele. Der er visse Afgifter, som nu bestaae, som allerede efter deres Natur kunne tages ind under de Bidrag, som skulde gives til de fælles Udgifter, men som dog ikke ere dragne ind derunder. Efter den Maade, hvorpaa de opkræves, ere de aldeles eens, men dog give de et forholdsvis større Beløb i Holsteen end i Danmark. Der kunde være Meget for, at en Stat, som udredes ganske paa samme Maade, kunde give et forholdsvis større Beløb i den ene Landsdeel end i den anden, og den hele Regning om, hvad der skal overføres efter det bestemte Forhold, kunde uformærkt blive urigtig. 4 pCt. Skatten er af denne Befæffenhed; den har givet forholdsvis et større Udbytte i Holsteen end i Danmark. At Statteudskrivningen skeer for hver Landsdeel for sig, er derfor et Punct, som jeg troer, man maa holde paa. Endvidere vilde saadanne Heelstatskatter naturligtvis være langt vanskelige at opkræve, end Skatter, som være udfævne i hver Landsdeel for sig. De Skatter, som Landsdelenes nærmeste Repræsentation havde udfævet, vilde vistnok være langt billigere og lettere at indkræve end de, der være udfævne af Heelstatsforsamlingen, da det efter alle Omstændigheder vilde være klart, at de ikke vilde give noget Videre, end netop det, som var fornødent til at fyldestgjøre de Krav paa Landsdelene, som retlig maatte paahvile dem; de vilde ikke kunne nægtes. Der siges her af min Nabo, at Nogen dog maaskee vilde gaae saa vidt; jeg troer ikke, at der kan blive Spørgsmaal

derom; thi, naar det bliver fastholdt, som jeg troer, at den høitagtede Premierminister forleden Dag udtalte, som en Ting, der var væsentlig, at Fællesforsamlingen kommer til at bestaae af Medlemmer fra de forskjellige enkelte Landsdeles Forsamlinger, saa vilde af Disse, naar de havde voteret Udgifter i Fællesforsamlingen, Ingen let nægte at bidrage til, at bringe de fornødne Pengemidler tilveie, og de vilde saae en saa betydelig Indskydelse paa de særlige Forsamlinger, at det vilde skee. Men derhos er det jo ogsaa forudsat, at de fornødne fælles Udgifter forløbs udredes; jeg troer imidlertid ikke, at denne Forløbsudredning kan skee paa anden Maade end derved, at de blive voterede af de særlige Landsdele. Forholdet vilde være ganske som det, der finder Sted med Hensyn til Statsgælden. Der er jo intet fornødtigt Menneske her i Salen, som vilde falde paa at nægte, at der skal betales Afdrag eller Renter deraf; det Afdrag, som bør ydes til de fælles Fornødenheder, og som ikke kunde afholdes af de fælles Indtægter, vil vist heller ingen fornødtig Mand modsætte sig, især naar der i Fællesforsamlingen bliver væsentlig de samme Mænd, som sidde i de enkelte Landsdeles Forsamlinger.

Rettelser.

Nr. 179, Sp. 2798, L. 30 fr. o.: "havde de græske Stater ikke" læs: "have de græske Stater ikke".

f. Nr., Sp. 2799, L. 5 fr. o. "til Historien" læs: "i Historien".